

SVÅ®J Å IRÃ•K ODHODIL DO DÃ•LI ...

PondÄ›lÄ-, 01 Ä°nor 2021

Muselo se to pÅ™ihodit asi tak v lÄ›tÄ› 1971, ale spÅ¡tÄ¡ asi jeÅ¡tÄ› o rok pozdÄ›ji. Byla jsem s Karlem domluvenÄ¡, Ä¾e pÅ¡ednÄ›jakÄ½ film do Sevastopolu, do kina vedle PraÅ¡nÄ© brÄ›ny. MÄ›la jsem na nÄ›j poÅ•kat pÅ™ed pasÅ¡iÄ¾Ä- a chtÄ›li jsme si filmem jeÅ¡tÄ› dojÄ•t do vedlejÅ¡iho automatu Arbat na skvÄ›rÄ½ borÄ¡jÄ•. Jestli nÄ›co bytostnÄ› nesnÄ¡jÄ•m, tak nedochvilně jako na just jsem Ä¾ila s nÄ›kÄ½m, kdo v Ä¾ivotÄ› nepÅ™iÅ¡el nikdy nikam vÄ•as.

Tak jsem vztekle podupÅ¡vala na chodnÄ›ku a v duchu oÄ¾elela skvÄ›rou polÅ©vku, kdyÅ¾ mne oslovil nÄ›jakÄ½ Ä•ahoun, co vedle povaloval po kapotÄ› nablejskanÄ© ÄŒejky, kterÄ¡ mu evidentnÄ› nepatÅ™ila. VÄ•c jak dvacet mu nebylo, dlouhÄ© nohy zvonovÄ½ch dÄ¾Ä½-nÄ¡ch, sepranÄ© triko bez rukÄ¡í vÄ•a s tvÄ¡iÅ™Ä- grÄ¡zliÄ•ka. A zaÄ•al mne balit a hustit to do mne charismatickÄ½m hlasem.

NejdÅ™Ä-v jsem ho ignorovala, jenÅ¾e kdyÅ¾ jsem si vÄ¡imla, Ä¾e mÄ¡ na ruce snubÄ¡k, rozhodla jsem se, Ä¾e mu to dÄ¡m. Ale jak jsem se o tom, Ä¾e je Ä¾enatÄ½ zmÄ•nila, najednou byl pÅ™ede mnou nÄ›kdo ÄºoplInÄ› jinÄ½, kluk zamilovanÄ½ do svÄ•eny, kterÄ½ se zaÄ•al chovat ÄºoplInÄ› normÄ¡lnÄ› . ZaÄ•ali jsme se spolu bavit a on se pÅ™edstavil, Ä¾e se jmenuje Boris. V mnÄ›, jak pro sebe i svoji Ä¾enu Ä¡ije a Ä¾e jÄ- uÄ¡il i bikiny, prÄ½ Ä¾e mÄ¡ jejÄ- mÄ•ry v ruce a tak to pro nÄ›j nebyl Ä¾Ä¡dní problÄ©m.

Pak uÄ¾e koneÄ•nÄ› pÅ™iÅ¡el Karel, my Ä¡li do kina a jÄ¡i jeÅ¡tÄ› hodnÄ› dlouho nevÄ›dÄ›la, Ä¾e jsem se pÅ™ed tÄ•m kinem budoucÄ- hereckou legendou.

Ten Boris mÄ›l pÅ™iÅ¡menÄ- RÄ¶sner.

Boris RÄ¶sner se narodil 25. ledna 1951, a kdyby pÅ™edasnÄ› nezemÅ™el, doÄ¾il by se pÅ™ed tÄ½dнем rovnÄ½ch sedm let. Herec, znÄ¡mÄ½ z filmÄ© ÄŒernÄ- baroni, V erbu Ivice Ä•i Chobotnice z 2. patra, se celÄ½ Ä¾ivot zaobÄ•ral myÄ¡lenkou, Ä• svÄ•tÄ› nepobude dlouho. A to kvÄ•li kletbÄ›, kterÄ¡ rod RÄ¶snerÄ- postihla uÄ¾ pÅ™ed 300 lety.

Jeho prapÅ™edek Sixtus RÄ¶sner, z bavorskÄ©ho rytÄ-Å™skÄ©ho rodu, probodl v souboji svÄ©ho Ä¡vagra! A protoÄ¾e jejich vznikl kvÄ•li milence, manÅ¾elka Sixta RÄ¶snera jej i jeho potomky proklela. Ä½ajdnÄ½ z nich se nemÄ›l doÄ¾Ä•t vÄ•ce neÄ¾ 10 let, coÄ¾ byl vÄ›k zabitÄ©ho Ä¡vagra. Ä€žMÄ•j otec zemÅ™el v devÄ›taÄ•tyÅ™iceti, to mnÄ› bylo Ä•trnÄ•ct, a matka ve tÄ™ma Å™Ä-kÄ•jm, Ä¾e musÄ•m pÅ™eÄ¾Ä•t tu tÄ™iapadesÄ¡tku a bude to dobrÄ½, Ä€œ pÅ™iznÄ¡val sÄ¡jm svÄ© nejhlubÄ¡- obavy nevyhnula, zemÅ™el 31. 5. 2006 po dovrÄ•jenÄ- pÄ•tapadesÄ¡ti let. TÄ©mÄ-Ä™ dvacet let pÄ•sobil na hlavnÄ- scÄ©nÄ- Ä•es DÄ•ky drsnÄ©mu vzhledu hrÄ¡il padouchy a zloÄ•ince.

PÅ™ispÄ•lo k tomu i zranÄ›nÄ- oka, kterÄ© prodÄ•lal v dÄ›tstvÄ- a dodÄ¡valo mu nÄ›kdy aÄ¾ dÄ©monickÄ½ vÄ½raz. SvÄ½ podmanivÄ½m, chraplavÄ½m hlasem dostÄ¡val Boris RÄ¶sner posluchaÄ•e do kolen pÅ™i umÄ•leckÄ©m pÅ™ednesu ve Violette LyÅ™e Pragensis.

V roce 2006 jsem jeÅ¡tÄ› bydlela v Praze HoleÅ¡ovicÄ-ch a do LibnÄ› do divadla Pod Palmovkou jsem to mÄ›la pÄ•ir stanic tramvajÄ-. MÄ¡m mnohem radÄ•ji kino, ale libeÅ•skÄ© divadlo v tÄ©to dobÄ› mÄ›lo nÄ›kolik skvÄ›rÄ½ch pÅ™edstavenÄ- s Ä°ohy herci a pÅ™edstavenÄ- nebÄ½vala vyprodÄ•na na rok dopÅ™edu.

Asi 14 dnÄ- pÅ™edtÄ-m, neÄ¾ Boris RÄ¶sner zkoloval a nemoc u nÄ›ho propukla s plnou silou, byla jsem na pÅ™edstavenÄ- Cyrana z Bergeracu, kde hostoval v hlavnÄ- roli. Na to pÅ™edstavenÄ- se nedÄ¡i zapomenout, ta role mu byla Ä¡itÄ¡ na tÄ›lo a on hrÄ¡il jako o Ä¾ivot.

SvÅ¡í
Ä¡irÄ¡k odhazuje v dÄ¡li

a
s grÄ¡jciÄ-.

Tam
leÄ¾Ä- on.

OdklÄ¡dÄ¡m
svÅ¡í plÄ¡jÄ¡ Ä¥ oprÅ¡alÄ½,

sepnutÄ½
pÄ•rem zaÅ¡lÄ½ch spon,

a tasĂ-m kord.

Jen
Â¾dĂjdnÂ½ shon,

hned
v Â°vodu boj nerozhodnu,

pointa je mi nad zĂjkon:

na
konci poslĂjnĂ- vĂjs bodnu!

A jak to bylo s tĂ-m,
Â¾e mne pÂ™ed lety balil?

MyslĂ-m, Â¾e to byla
jenom takovĂj jeho malĂj hereckĂj etuda.

DEERES